

Adwentowy wieniec¹

Adwent to bogaty w symbolikę, czterotygodniowy okres przygotowania naszych serc do Bożego Narodzenia. Rodzi radość, gdyż jest oczekiwaniem na przyjście Jezusa.

Składnikiem adwentowego wystroju kościoła jest adwentowy wieniec.

[Klasztor Sióstr Bernardynek w Zakliczynie n/Dunajcem](#)

Znaczenie wieńca adwentowego

Wieniec adwentowy posiada przedchrześcijańskie, skandynawskie korzenie. Został przyjęty przez kościoły luterzańskie i „ochrzczony” jako adwentowy świecznik. W wielu krajach wieniec adwentowy znajduje się nie tylko w kościołach, ale także w domach, gdzie każda rodzina zbiera się, aby wspólnie się modlić i przygotować do narodzin Zbawiciela. W Polsce wieniec adwentowy pojawił się po I wojnie światowej.

Wieniec adwentowy jest formą hołdu Ludu Bożego dla oczekiwanego w miłości i radości Chrystusa, symbolem zwycięstwa i godności królewskiej.

Okrągły kształt wieńca adwentowego jest symbolem jedności i wieczności. Przypomina powtarzający się cykl pór roku i jest symbolem wieczności Boga i znakiem zwycięstwa Chrystusa.

Światło świec niesie przesłanie, by nigdy nie zabrakło nam nadziei.

Wiecznie zielone gałązki świerkowe lub sosnowe są symbolem wiecznego życia i znakiem nadziei: na świat ma przyjść Mesjasz, który pokona ciemność, zło i śmierć. Przypominają również wejście Jezusa do Jerozolimy, kiedy został przywitany zielonymi gałązkami i okrzyknięty Królem.

1 [źródło](#)

Czerwone wstążki zawiązywane na wieńcu symbolizują miłość Boga, która najpełniej objawia się w narodzeniu Syna Bożego, który stał się człowiekiem. Fioletowe wstążki są znakiem pokuty i nawrócenia w oczekiwaniu na przyjście Mesjasza.

Świece na wieńcu adwentowym

Cztery świece adwentowe symbolizują cztery tygodnie adwentu i wskazują na najważniejsze etapy historii zbawienia. Zapalane kolejno w każdą niedzielę wskazują na upływ czasu, skracając czas oczekiwania na Boże Narodzenie.

„**Świeca Proroka**” (**Świeca Nadziei**) – zapalana w I niedzielę adwentu, symbolizuje proroków, którzy zapowiedzieli przyjście Mesjasza.

„**Świeca Betlejem**” (**Świeca Pokoju**) – zapalana w II niedzielę adwentu na pamiątkę miejsca, w którym narodził się Zbawiciel.

„**Świeca Pasterzy**” (**Świeca Radości**) – zapalana w III niedzielę adwentu przypomina pasterzy, którzy jako pierwsi ujrzeli Jezusa i ogłosili światu „radosną nowinę”. Niedziela ta nosi nazwę *Gaudete (Radujcie się)*, dlatego świeca ma radosny, różowy kolor.

„**Świeca Aniołów**” (**Świeca Miłości**) – zapalana w IV niedzielę adwentu symbolizuje aniołów, którzy objawili się pasterzom w grocie betlejemskiej, ogłaszając im narodziny Dzieciątka Jezus.

W Wigilię Bożego Narodzenia wszystkie palące się świece symbolizują bliskość „przyjścia” Jezusa.

Obraz wspólnoty

W całości wieniec adwentowy jest obrazem wspólnoty oczekującej w miłości i radości na swojego Pana. Dlatego powinien być umieszczany w kościele w widocznym miejscu lub w domu, na stole. W domach, zgodnie z tradycją, świece zapala najmłodszy członek rodziny.